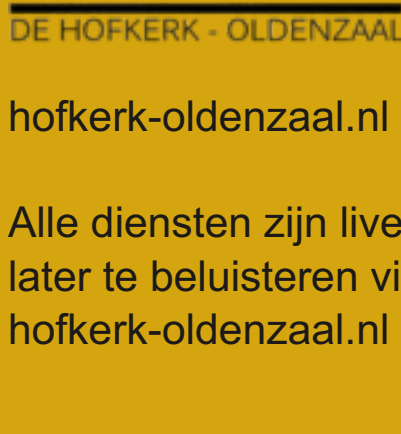

HOFBRIEF 70 - 10 APRIL 2020

KERKDIENSTEN

hofkerk-oldenzaal.nl

Alle diensten zijn live of later te beluisteren via hofkerk-oldenzaal.nl

Vrijdag 10 april
Goede Vrijdag
19:00 uur

Zondag 12 april
Paasviering
10:00 uur m.m.v.
Koos Schollaardt en
Annet Engelbertink

Woensdag 15 april
19:00 uur
Woensdagavondviering

Stille Tijd

We zijn nu ruim vier weken onderweg, vier weken zonder onze vaste gang naar werk, school, kerk, sport etc. En wat missen we dat alles en wat missen we elkaar. Maar het is even niet anders.

Vorige week vierden we Palmzondag, de dag waarop Jezus Jeruzalem binnentrok en hoe meteen daarna alles anders werd. Niemand van de leerlingen wist wat hen te wachten stond. Zoals wij enkele weken geleden een idee hadden wat onze wereld te wachten stond. En deze week is de lijdens-week, de stille week. Extra stil omdat we gedwongen zijn tot sociale afstand: geen kerkdiensten, geen meditatieve ochtendvieringen, geen vroege zondagochtendviering.

En hoe pijnlijk dat ook is, het is goed om te zien hoe er andere inspirerende vormen ontstaan. Qua vieringen en vergaderingen maar ook in de app-groep met de jongeren en de 18+ groep. En digitaal voorlezen aan de kleinkinderen werkt ook prachtig, ik ben er al zeer bedreven in. Laten we daar dus mee doorgaan, elkaar in deze periode inspireren, ook vanuit de gemeente.

Misschien schreef je een mooi gedicht, probeer je een nieuwe hobby uit, heb je een-deeljk dat boek eens gelezen dat je leven gaat veranderen... Deel het met ons en mail het naar onze scriba Marja dan kunnen we via de nieuwsbrief elkaar nog meer inspireren. (Zo vond ik de tip om het Onze Vader te bidden tijdens het vele handen-wassen geweldige. Duurt precies 20 seconden. Ik was en bid wat af nu.)

We gaan op weg naar de eerste dag van de week, zoals het oude verhaal ons vertelt. Daar waar chaos tot licht werd geroepen. De nacht ligt achter hen en ze keren zich om naar het Licht. Jezus is opgestaan! Ook Maria keert zich om. Niet dat alles dan meteen duidelijk is, zo blijkt in die tuin. Maria, door tranen verblind, weet nog niet wat of wie ze ziet. Maar het begin is er. Of, zoals we altijd zongen en zingen in de vroege Paasochtendviering: 'Opnieuw geboren, opgestaan, voorgoed veranderd, opgericht, door angst en schenken heengegaan, zien wij opnieuw het leven aan, geschenk dat groot en kostbaar is'.

Groet vanuit de classis

Vanuit de classis Overijssel-Flevoland krijgt u ook een groet met het licht van Pasen. Het is geen gemakkelijke tijd, schrijft men, want Pasen vraagt om samen uitbundig gevierd te worden. En juist nu kan dat niet. De classis leeft mee met hen die eenzaam zijn, die zorgen hebben, angst of verdriet om wie ze moesten verliezen. Daarnaast zijn ze erg dankbaar en hebben grote waardering voor al die kerkenraden en pastores die zich nu inzetten om er voor mensen te zijn. Ook daarin vieren wij Pasen en verkondigen wij Christus, de hoop, het leven. Laten we elkaar daarin blijven bemoedigen en steunen, juist in deze tijd. Met dank!

De wráld leit ree om út te dijen – Tjits Peanstra

Weet u het nog? Het gedicht van vorige week? En wat leuk dat jullie meededen! Ik heb uit de verschillende vertalingen ééntje gekozen. Het is gemaakt door Arie en Margreet Bijl en zij krijgen binnenkort een lekkere Paasgroet op de stoep. Dank voor jullie liefdevolle vertaling (waarbij opgemerkt dat maaltidsdei een lentedag betekent. Maar jullie winnen toch).

*De schepping is gereed om te worden
tot 's werelds mooiste schilderij,
nu spruit het groen na vorst en lijden
en bloeien bloemen fris en nieuw.*

*De hemel is zo helder en zo blauw
en de wind brengt een zoet aroma mee,
in de tuin koeren de duiven
tot eer van deze dag in mei...*

Met warme Paasgroet,
ds. Tieneke

Voor wie graag kookt

Voor wie de tijd graag vult met koken: een Turkse linzensoep voor vier personen

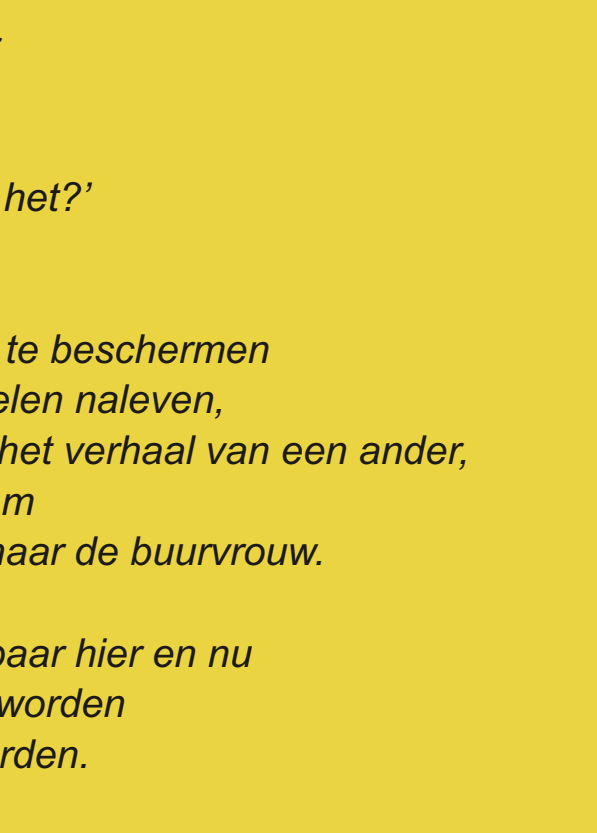
Nodig: 1 kop linzen, 1 liter water, een scheut olijfolie, 1 blokje tomatenpuree, 1

fijngesneden teentje knofflook, 2 heel fijngesneden uien, 1 tl komijnpoeder, 1 tl

gemalen chilipeperjes, 2 el gehakte verse munt, 2 bouillonblokjes, klein scheutje citroen, snuffe suiker, peper en zout naar smaak.

De uien met de knofflook zachtjes fruiten in wat olijfolie.

Tomatenpuree toevoegen en zacht meebakken. Water, linzen, bouillonblokjes en kruiden (behalve de munt) toevoegen. Na een half uur, als de uien heel zacht zijn, op smaak maken met citroensap, een snuffe suiker, peper en zout. Eventueel pureren. De munt erdoor roeren. Lekker met Turks brood of bolletjes.

Mededelingen van de kerkenraad

Tot tenminste 1 juni zijn er geen samenkomsten in de Hofkerk. Ook de vieringen in de stille week en Pasen kunnen we alleen bijwonen in onze eigen huiskamer achter ons scherm, via de website. Toch kunnen we volop Pasen vieren, want Pasen gebeurt...

*Pasen gebeurt...
in onze liefde voor elkaar
in een glimlach
een telefoongesprek
een eenvoudig 'hoe gaat het?'*

*Pasen gebeurt...
waar we elkaar proberen te beschermen
en de voorzorgsmaatregelen naleven,
waar we tijd maken voor het verhaal van een ander,
beren zelden voor het raam
of een maaltijd brengen naar de buurvrouw.*

*Paasvreugde wordt voelbaar hier en nu
In bloemen die gebracht worden
Kaarten die verstuurd worden.*

*En in de verte, aan de rand van deze crisis
gloort nieuw leven
met tijd en aandacht
voor jouw en mijn binnenkant.*

Zalig Pasen!
Marja van de Langemheen

Heeft u hulp nodig, heeft u behoefte aan een gesprek, is er iets wat u met ons wilt delen, kopij voor de Hofbrief? Alle initiatieven of plannen waardoor we in deze tijd van afstand toch nabij kunnen blijven, zijn van harte welkom (ramshorsten@hotmail.com). Want de Hofkerk zijn we SAMEN.

Collecten in tijden van corona

Zolang de Hofkerk gesloten blijft voor de zondagse diensten, kan er ook niet gecollecteerd worden. Organisaties zoals voedselbank, armoedebestrijding Oldenzaal en projecten van Kerk in Actie, lopen zo aardig wat opbrengsten mis. Dat is spijtig. Wij willen u daarom de gelegenheid bieden te doneren door uw gift over te maken naar de rekening van de diaconie NL42ABNA0595523544 met vermelding van het collectiedoel.

Voor zondag 12 april, Eerste Paasdag, is dat: India – Onderwijs geeft kansarme kinderen toekomst. In India worden duizenden kasteloze Dalit-kinderen gediscrimineerd en buitengesloten. Samen met lokale partnerorganisaties wil Kerk in Actie via deze kinderen het onderdrukke kastensysteem en de cirkel van armoede doorbreken. Tijdens voor- en naschoolse bijeenkomsten krijgen Dalit-kinderen huiswerkbegeleiding en muziek-, dans- en sportlessen. Zo krijgen ze meer zelfvertrouwen en verbeteren schoolprestaties. Ook wordt veel aandacht geschonken aan de thuissituatie van de kinderen.

Dit kunt u ook doen voor de collecten bestemd voor de kerk: het bedrag overmaken naar de bankrekening van de Hofkerk NL60ABNA0595895700 met vermelding van het collectiedoel. Op zondag 12 april is dat bestemd voor: instandhouding van de erediens.

Degenen die de collecte te met de smartphone betalen, kunnen natuurlijk via de Givt-app doneren.

Namens de kerkenraad,
Joke Flokstra en Inge Simao

Steunaanvragen

In deze tijd proberen we wat meer op elkaar te letten, elkaar zorg en aandacht te bieden, hoe dan ook. Het is niet te vermijden dat soms mensen die hulp nodig hebben aan onze aandacht ontsnappen. Vandaar deze oproep aan u: kent u mensen die door deze vooracrisis in grote financiële zorgen terecht zijn gekomen, laat het ons weten!

Namens de diaconie,
Joke Flokstra

Meeleven

Op 3 april is Sieme geboren. Zoontje van Kees Durk en Mieke van der Kooi. Alles is heel goed gegaan en het is een prachtig mensje.

Joke Scholten is van de fiets gevallen en heeft haar elleboog gebroken. Ze is geopereerd en loopt nu met de arm in het gips. Helaas zal ze dit zo'n zes weken moeten dragen.

Fenny Kamps is opgenomen in het ziekenhuis in Enschede. Ze bleef maar vocht vasthouden en was nog steeds erg benauwd. Ze gaan nu zachtjes op en welke andere behandeling mogelijk en wenselijk is.

Alle geïsoleerde verpleeghuisbewoners van de Hofkerk hebben een bemoedigende groet gehad in de vorm van een mooi bakje met narcissen. Hopelijk fleurt dit hun isolatie een beetje op!

Al onze zieken wensen wij van harte beterschap toe. De meeste die geïsoleerd leven; heel veel sterfte en moed en mooie verrassingen in de vorm van telefoontjes, kaartjes of bijzondere 'buiten'-bezoekjes. Hebt u zin in een gesprekje: schroom dan niet om een van ons te bellen. Voor iedereen hele goede en fijne Paasdagen gewenst. Het zullen zeker bijzondere Paasdagen worden, en dan hopen we van harte dat dit positief zal uitpakken. Voor ons allemaal.

Het pastoraal team

Gebed

*God,
geef me rust en vertrouwen,
opdat ik me niet mee laat slapen
door angst en paniek.*

*Geef me wijsheid,
opdat ik het goede doe
en het dwaze laat.*

*En geef me liefde,
opdat ik oog en oor heb voor mijn medemens
en bereid ben te helpen waar nodig.*

(Irene van der Meulen)

Dagelijks zien wij elkaar even

Bloemen van de kerk. Gebod houdt je kan zien. We vinden het allebei fijn, net als het boekje met tekstjes, verzen en gebeden dat Gerrie van een ouderling kreeg toen de nog gewoon op bezoek kon komen in Gereia. En de kaarten. Ze zijn het contact met de buitenwereld. Alleen ik heb elke middag de gelegenheid een tijdje met mijn geïsoleerde vrouw te praten, een beeldverbinding via onze iPads. Met altijd een 'zuster' in de buurt, want aan de omgang met computers is Gerrie nooit toegekomen.

De verzorgsters, die dus als zuster worden aangesproken, zijn fantastisch. Ik heb afgelopen week maar een doos vruchtenebak voor hen afgeleverd in 'de sluis', de ruimte tussen de ingangs-deuren waar ik eens per week de vuile was haal en de schone neerleg. Verder mag ik het gebouw niet binnen.

Wat wij meemaken is allerminst uniek. Op de televisie zie je mensen moeizaam met hun geliefden communiceren. Vaak zwaaiend naar een raam in de hoogte, waar dan meestal iemand staat die vast niet begrijpt wat de wereld overkomt. Toen Gereia een paar weken geleden de deuren hermetisch sloot, was er ineens een spontane bijeenkomst van partners die net als ik dagelijks op bezoek waren geweest. Het was emotioneel. 'Jij kunt tenminste nog met je vrouw bespreken wat haar overkomt', zei een lotgenoot tegen me. Ik heb het niet gezegd, maar wel gedacht: ik weet niet wat erger is.

Want het is voor Gerrie heel zwaar. Haar onherstelbaar gebroken bovenarm heeft fysiotherapie nodig, maar de therapeut komt evenmin het gebouw binnen als de vrijwilligsters van de dagbesteding en de dames die kwamen koken en de psychologe – die nu wekelijks online een praatje met haar maakt, dat nog wel. Maar de kapper is dicht, het restaurant en natuurlijk het zwaartestel van alles, zowel voor dementen als voor mensen als Gerrie, die o zo kwetsbaar zijn door de klappen die zij in tijden van depressie hebben moeten verwerken: er komt geen bezoek meer.

In een 'cliëntenportaal' kan ik op mijn laptop de rapportages van de verzorgsters, de psychologe en de dokter lezen. Soms denk ik: beter maar niet alles weten. Maar wij zijn ruim zestig jaar getrouwd – altijd ouderwets onafscheidelijk geweest. Dus kijk ik even vaak in dat 'portaal' als mijn kleinkinderen op hun mobielletjes. Zo weet ik tot in details zelfs hoe moeilijk Gerrie het 's nachts heeft, psychisch en ook gewoon fysiek vanwege de kapotte arm waarvoor met morfine wordt gewerkt, die pijnstillend is maar ook nare bijwerkingen heeft.

Waarom vertel ik dit allemaal? In de eerste plaats om te bedanken voor het medeleven, ook uit Hofkerk-kring. Verder omdat dominee Tieneke me heeft aangespoord weer te gaan schrijven, nu voor de Hofbrief. Meer dan ooit hebben wij behoefte aan contact. Ik vind het ook nog een prettige bezigheid, dat schrijven. Zelfs als het gaat over het enige wat mij, naast al die zorgen die het wereldnieuws beheersen, nu bezighoudt. Vandaar dit stukje.

Wim Timmers

VERWONDERING

Een stille stad in de lentezon.

'Stil' is het eerste woord dat bij mij naar boven komt, wanneer ik denk aan de afgelopen weken. De stille week voor Pasen, de stille dagen in deze maanden, de verlaten terrassen, de lege winkels, de pleinen uitgestorven. Een stille stad in de stalende zon.

Het zijn beelden die niet bij elkaar passen, die niet matchen, ontstaan zijn door maatregelen, noodgedwongen genomen door landen die zich voor een ramp van ongekende omvang geplaatst zagen. Deze stilte houdt mensen vast, sluit mensen op, isoleert en trekt lijnen door ons bestaan, waar we ons langs moeten zien te bewegen. Deze stilte waart rond op de IC's en verzorgingstehuizen, en stelt grenzen aan ons bestaan die er eerder niet waren.

Somber kun je worden in deze weken. Maar wanneer je de TV aanzet, zie je in Engeland mensen op straat zingen. Ze staan voor hun huizen te zwaaien, en iemand speelt saxofoon. Ik luister. Het is 'Happy Birthday' voor een buurman die negentig is geworden. Bezoek mag hij niet ontvangen, en daarom zingt de straat hem toe. Kinderen mogen nu niet naar school. Maar om de tijd te verdieren, maken ze kaarten, kleuren ze tekeningen, en schrijven ze briefjes naar hun opa's en oma's die geen bezoek ontvangen mogen. Een vader die nu thuis werkt, doet boodschappen voor z'n bejaarde buurvrouw.

Deze stilte stelt grenzen aan ons bestaan. Zeker, er overheen gaan mogen we niet. Maar grenzen leren ons denken in omwegen, maken ons creatief. We laten er ons niet zomaar onder krijgen. Laten ons niet zomaar tegenhouden. Ook hier, ook in deze tijd, staan wij weer op. Staan we weer op, zoals mensen altijd weer opstonden. Tegen onrecht, tegen verdriet en eenzaamheid, tegen ziekte en geweld. We staan op, zoals de ene man uit Nazareth dat ooit voor ons deed.

Martin Kila

Deze e-mail is verstuurd aan [\[email\]](#).

Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#).